

**BRUSSELSE
HOOFDSTEDELIJKE RAAD**

GEWONE ZITTING 1998-1999

10 DECEMBER 1998

ONTWERP VAN ORDONNANTIE

**houdende de Middelenbegroting
van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
voor het begrotingsjaar 1999**

AMENDEMENTEN

na verslag

Zie:

Stukken van de Raad:
A-282/1 – 97/98: Ontwerp van ordonnantie.
A-282/2 – 98/99: Verslag (verwijzing).

**CONSEIL DE LA REGION
DE BRUXELLES-CAPITALE**

SESSION ORDINAIRE 1998-1999

10 DECEMBRE 1998

PROJET D'ORDONNANCE

**contenant le Budget des Voies et Moyens
de la Région de Bruxelles-Capitale
pour l'année budgétaire 1999**

AMENDEMENTS

après rapport

Voir:

Documents du Conseil:
A-282/1 – 97/98: Projet d'ordonnance.
A-282/2 – 98/99: Rapport (renvoi).

Nr. 1 van de heren Dominique HARMEL en Benoît VELDEKENS

Artikel 4

Het artikel door de volgende bepaling te vervangen:

Naast de interne verrichtingen van het Fonds voor het beheer van de gewestsschuld, wordt de regering ertoe gemachtigd het excedent van de uitgaven op de ontvangsten van de begroting van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor de begrotingsjaren 1989 tot en met 1999 te dekken door leningen over meer dan één jaar die het bedrag van 8.460 miljoen niet overschrijden.

VERANTWOORDING

Het is moeilijk te begrijpen dat de Regering een onbeperkte leningsmachtiging krijgt en dat het Gewest zijn schuld moet beperken om de door de Hoge Raad voor Financiën opgelegde normen na te leven.

Moet er herinnerd worden aan artikel 49, § 6 van de bijzondere financieringswet van 16 januari 89 dat de federale overheid ertoe machtigt «de leningscapaciteit van een overheid te beperken, in functie van de noodzaak om de economische unie en de monetaire eenheid niet in het gedrang te brengen, verstoringen van het interne en externe monetaire evenwicht te vermijden en structurele ontsparingen van de financieringsbehoeften te voorkomen»? Moet er ook aan herinnerd worden dat de commissie voor Financiën tijdens de algemene bespreking van de begroting 1992, unaniem felle kritiek heeft geleverd op de opheffing van de beperking van de leningscapaciteit?

Het amendement strekt er dus toe een maximaal bedrag vast te stellen voor de leningen die moeten dienen ter financiering van het netto te financieren saldo, gecorrigeerd door de netto herbudgettering, alsmede van het totale bedrag van de terugbetalingen van de leningen waarvan de termijn in 1999 verstrijkt, te weten de last van de aflossing van de directe schuld.

Het bedrag van 8.460 miljoen is het resultaat van de volgende berekening :

totale ontvangsten (totale uitgaven - netto herbudgettering) + aflossing van de directe schuld, met andere woorden, het gecorrigeerde netto te financieren saldo opgeteld bij de aflossing van de directe schuld, zijnde 6.147,1 miljoen + 2.312,4 miljoen = 8.459,6 miljoen (zie begrotingsstuk A-283/3 - 98/99 - blz. 38).

Het toegestane maximum heeft uiteraard alleen betrekking op de leningen van meer dan één jaar en niet op de «overbruggingskredieten» die eventueel nodig zouden blijken in het kader van het thesauriebeheer.

Het heeft ook geen betrekking op de interne verrichtingen van het Fonds voor het Beheer van de Gewestelijke Schuld, die het mogelijk moeten maken opnieuw te onderhandelen over de lopende leningen die niet in 1999 verstrijken en de beste markvoorwaarden te verkrijgen.

Kortom door de leningscapaciteit jaarlijks te beperken, heeft de Raad de garantie dat, als de ramingen inzake de ontvangsten niet juist zijn, de Regering de uitgaven zal moeten terugschroeven in plaats van bijkomende leningen te sluiten, zonder voorafgaande controle van het Parlement.

N° 1 de MM. Dominique HARMEL et Benoît VELDEKENS

Article 4

Remplacer cet article par la disposition suivante:

«En dehors des opérations internes au Fonds pour la gestion de la dette régionale, le Gouvernement est autorisé à couvrir par des emprunts à plus d'un an n'excédant pas 8.460 millions l'excédent des dépenses par rapport aux recettes du budget de la Région de Bruxelles-Capitale pour les années budgétaires 1989 à 1999 y compris.»

JUSTIFICATION

Il se conçoit mal que le Gouvernement se voit accorder une autorisation illimitée d'emprunt alors que la Région est astreinte à limiter son endettement dans le respect des normes fixées par le Conseil Supérieur des Finances.

Doit-on rappeler l'article 49, § 6 de la loi spéciale de financement du 16 janvier 1989 qui autorise l'autorité fédérale à «limiter la capacité d'emprunt d'un pouvoir public en fonction de la nécessité de ne pas porter atteinte à l'union économique et à l'unité monétaire, et d'éviter toute perturbation des équilibres monétaires internes et externes ainsi qu'une détérioration structurelle des besoins de financement»? Doit-on aussi rappeler que lors de la discussion générale du budget 1992, la Commission des Finances avait unanimement et violemment critiqué la disparition de la limitation de la capacité d'emprunt?

L'amendement vise donc à fixer un plafond d'emprunt destiné à couvrir le solde net à financer, corrigé par la rebudgétisation nette, ainsi que le montant total des remboursements d'emprunts qui viendront à échéance en 1999, c'est-à-dire la charge d'amortissement de la dette directe.

Le montant de 8.460 millions résulte du calcul suivant:

recettes totales (dépenses totales - rebudgétisations nettes) + amortissements de la dette directe. Ou encore il s'obtient en additionnant solde net à financer corrigé et amortissement de la dette directe, soit 6.147,1 + 2.312,4 = 8.459,5 millions (voir document budgétaire A-283/3 - 98/99 - page 38).

Le plafond autorisé ne vise évidemment que les seuls emprunts à plus d'un an, et non les «crédits de pont» qui peuvent, le cas échéant, s'avérer nécessaires dans le cadre de la gestion de trésorerie.

De même, il ne concerne pas les opérations internes au Fonds pour la gestion de la dette régionale qui doivent rendre possible la renégociation, aux meilleures conditions du marché financier, d'emprunts en cours et dont l'échéance n'est pas prévue pour l'année 1999.

En conclusion, en limitant annuellement la capacité d'emprunt, le Conseil dispose de la garantie que si les prévisions en matière de recettes ne se réalisent pas, le Gouvernement sera tenu de comprimer les dépenses au lieu de recourir de manière supplémentaire à l'emprunt, sans contrôle préalable du Parlement.

Nr. 2 van de heren Dominique HARMEL en Benoît VELDEKENS

Artikel 5

Een tweede lid toe te voegen, luidend:

De regering moet evenwel een semestriële synthetisch verslag over het beheer van de thesaurie en de gewest-schuld aan de Raad bezorgen.

VERANTWOORDING

Gelet op het uitgebreide gamma van financiële producten die de financiële markten aanbieden en op verrichtingen die mogelijk waren op grond van artikel 5, zoals de noodzaak om de kasmiddelen en de schuld dynamisch te beheren, is het belangrijk dat het Parlement hierop controle kan uitoefenen, zij het in beperkte mate.

Deze controle mag niet gezien worden als een inmenging of betekent niet dat men zich in de plaats wil stellen van beheerders, te weten de administratie. Zij moet eerder beschouwd worden als een controle op tegenspraak van het parlement, hetgeen alleen mogelijk is op grond van degelijke informatie en welke ten minste twee maal per jaar zou plaatshebben.

De Regering zou hier geen graten in mogen zien aangezien ze elk trimester te dien einde volledige informatie ontvangt.

N° 2 de MM. Dominique HARMEL et Benoît VELDEKENS

Article 5

Ajouter un deuxième alinéa libellé comme suit:

«Toutefois, le Gouvernement sera tenu de communiquer au Conseil un rapport semestriel synthétique sur la gestion tant de la trésorerie que de la dette régionale».

JUSTIFICATION

Vu la grande diversification des produits proposés par les marchés financiers et d'opérations rendues possibles dans le cadre de l'article 5 tout comme la nécessité d'une gestion dynamique de la trésorerie et de la dette, il importe que celle-ci fasse aussi l'objet d'un contrôle parlementaire, même limité.

En effet, ce contrôle doit s'entendre, non comme une immixtion ou une substitution dans les responsabilités de gestion qui incombent à l'administration mais plutôt comme une possibilité d'appréciation contradictoire du Parlement, laquelle ne peut se concevoir que sur base d'une information en bonne et due forme, au moins deux fois par année budgétaire.

Cela ne devrait poser aucune difficulté au Gouvernement qui dispose trimestriellement d'une information complète à cet effet.

Dominique HARMEL (F)
Benoît VELDEKENS (F)

